ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 24—94
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

12 Μ. ΤΡΙΤΗ ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1955
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΑ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3054

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

Η ΠΟΛΥΜΟΧΘΟΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΑΓΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΗΣ ΤΕΡΜΑ

ΗΡΧΙΣΕΝ Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΙΟΝΙΟΥΣ ΝΗΣΟΥΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΜΕΛΙΩΣΕΩΣ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΟΙΚΗΜΑΤΩΝ

Ὁ πληθυσμὸς τῶν σεισμοπλήκτων νήσων ἐπεφύλαξεν ἀποδεωτικὴν ὑποδοχὴν εἰς τοὺς Βασιλεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔζησαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὸ δρᾶμα των

ΕΝΤΟΣ ΔΙΕΤΙΑΣ ΘΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΗ Η ΑΝΕΓΕΡΣΙΣ 20.000 ΟΙΚΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΠΑΙΘΡΟΝ

ΛΟΓΟΙ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ κ. κ. Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ ΚΑΙ Β. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ λαὸς τῶν τραγικῶς δοκιμασθέτων νησιῶν τοῦ Ἰονίου, ἐν συναγερμῷ ἐπεφύλαξε προχθὲς μίαν πράγματι ἀποθεωτικὴν ὑποδοχὴν εἰς τοὺς Βασιλεῖς, τοὺς ὁποίους ἐγνώρισε πλάϊ του συμπαραστάτας τῶν τραγικῶν ὡρῶν τῆς δοκιμασίας, καθὼς καὶ τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Στρατάρχου, χάρις εἰς τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον τῆς ὁποίας τὰ πληγέντα νησιά μας εἰσέρχονται ἤδη εἰς τὴν φάσιν τῆς ὁριστικῆς πλέον ἀνοικοδομήσεώς των.

Τὸ φέρον τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τοὺς ξένους πρεσβευτὰς ἀτμόπλοιον «Σεμίραμις», κατέπλευσεν εἰς Ζάκυνθον 7.30' π.μ. τῆς Κυριακῆς, μετὰ ἡμίσειαν ὥραν δὲ εἰς τὴν λιμένα εἰσέπλεεν τὸ ἀντιτορπιλλικὸν «Ναυαρῖνον» τοῦ ὁποίου ἐπέβαινον αἱ Α.Α.Μ.Μ. οἱ Βασιλεῖς, ὁ διάδοχος, αἱ πριγκήπισσαι καὶ τὸ πριγκηπικὸν ζεῦγος τοῦ Ἀννοβέρου.

Ἅμα ὡς τὸ «Ναυαρῖνον» ἠγκυροβόλησεν ἀπεβιβάσθησαν οἱ Βασιλεῖς μετὰ τῆς ἀκολουθίας των, γενόμενοι δεκτοὶ ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν, τοῦ νομάρχου κ. Καλογεροπούλου, τοῦ δημάρχου κ. Ν. Φιλιώτη, τῶν λοιπῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κατοίκων, οἵτινες παντοιοτρόπως ἐξεδήλουν τὸν ἐνθουσιασμόν των.

Μετὰ τὴν ἀποβίβασιν τῶν Βασιλέων, χοροστατοῦντος τοῦ Σου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου, καὶ παρουσίᾳ τῶν Α.Α. Μ.Μ., τοῦ διαδόχου, τῶν πριγκηπισσῶν Σοφίας καὶ Εἰρήνης, τῶν ὑπουργῶν κ. κ. Καραμανλῆ, Παπαρρηγοπούγου, Ράλλη καὶ Γεροκωστοπούλου, τῶν πρεσβευτῶν Ἀμερικῆς κ. Κάννον, τῆς Ἀγγλίας κ. Ηήκ, τῆς Γαλλίας κ. Σερπαντιέ, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς κ. Ντρέϊκ καὶ τῶν ἀρχῶν ἐτελέσθη ἁγιασμός, μετὰ τὸν ὁποῖον ὡμίλησεν ὁ κ. Καραμανλῆς ὅστις, ἀφοῦ ἀνεφέρθη εἰς τὸ ἱστορικὸν τῆς ἀναληφθείσης ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως προσπαθείας πρὸς ἀνακούφισιν τῶν πληγέντων ὑπὸ τῆς συμφορᾶς κατοίκων, ὑπεγράμμισε τὴν σημασίαν τῶν ἐκτελουμένων ἔργων.

Ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν Ἰονίων Νήσων θὰ γίνῃ, συμφώνως πρὸς τὸ ἀναμορφωθὲν πρόγραμμα, ἐντὸς διετίας.

«Ἡ ἐπιδίωξις τῆς Κυβερνήσεως—εἶπεν—εἶναι, ὅπως, ἐκτὸς τῶν δημοσίων κτιρίων καὶ τῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας (λιμενικῶν, ὑδρεύσεως, ἀποχετεύσεως κλπ.) ἀνοικοδομηθῶσιν εἰς τὰς Νήσους 9—10.000 περίπου κατοικίαι. Ἤδη, ἀπὸ 21ης Μαρτίου ἐ.ἔ., ὅτε ἤρχισε νὰ λειτουργῇ ὁ μηχανισμὸς τῆς ἀνοικοδομήσεως, ὑπεγράφησαν ἰδίως ἐν ὑπαίθρῳ συμβάσεις ἀρωγῆς διὰ 2.595 κατοικίας, ἐθεμελιώθησαν δὲ ἐξ αὐτῶν μέχρι στιγμῆς αἱ 915».

Ἀκολούθως, ὁ Βασιλεὺς κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ Διοικητηρίου Ζακύνθου.

Οἱ Βασιλεῖς καὶ οἱ λοιποὶ ἐπίσημοι ἐπεθεώρησαν τοὺς χώρους εἰς τοὺς ὁποίους πρόκειται νὰ ἀνεγερθοῦν τὸ ὑδραγωγεῖον, αἱ ἐργατικαὶ κατοικίαι κλπ.

Τέλος, οἱ Βασιλεῖς παρέστησαν εἰς δοξολογίαν τελεσθεῖσαν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, ὅπου καὶ προσεκύνησαν τὸ Σεπτὸν Λείψανον τοῦ Ἁγίου καὶ τὴν 11ην π.μ. ἀνεχώρησαν διὰ Κεφαλληνίαν, ὅπου ἔφθασαν τὴν 3ην μ.μ. καὶ ὅπου τοὺς ἀνέμενεν μία ἄνευ προηγουμένου εἰς ἐνθουσιασμὸν λαϊκὴ ὑποδοχὴ μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν δήμαρχον κ. Δενδρινὸν καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς πόλεώς μας.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Β. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν προσφωνήσεων, ὁ Βασιλεὺς ἀφοῦ ηὐχαρίστησε διὰ τὴν συγκινητικὴν ὑποδοχήν, συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν κλπ. ἐπισήμων κατηυθύνθη εἰς τὸν χῶρον τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Διοικητηρίου ὅπου ἐτελέσθη ἁγιασμός, μεθ' ὁ ὡμίλησεν ὁ ὑφυπουργὸς κ. Παπαρρηγόπουλος, εἰπὼν τὰς ἑξῆς ;

«Μεγαλειότατε,

Ἡ συμφορὰ ἡ ὁποία ἔπληξε τὰς Ἰονίους Νήσους ὑπῆρξε πρωτοφανὴς εἰς ἔκτασιν καὶ εἰς ἀποτελέσματα.

Εἴκοσι ἑπτὰ χιλιάδες οἰκοδομαὶ κατέρρευσαν ἐνῷ ἑκατὸν περίπου χιλιάδες ψυχαὶ εὑρέθησαν ἀλλόφρονες εἰς τοὺς δρόμους.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθρωπίνων θυμάτων ὑπῆρξεν δυσαναλόγως μεγάλος, αἱ δὲ ὑλικαὶ ζημίαι τεράστιαι. Καλλιτεχνικοὶ θησαυροὶ ἀνεκτιμήτου ἀξίας, ἔργα τέχνης καὶ πλοῦτος οἰκοδομικὸς προϊὸν μακρῶν κόπων καὶ μόχθων κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν σεισμῶν ἢ ἐγένοντο παρανάλωμα τοῦ πυρός.

Τὰ προβλήματα ποὺ ἐδημιούργησεν ἡ καταστροφὴ ὑπῆρξαν πολλαπλ. Προβλήματα ἀμέσου περιθάλψεως τῶν πληγέντων καὶ παροχῆς τῶν πρώτων βοηθειῶν. Προβλήματα προσωρινῆς στεγάσεως, ἀπολύτως ἐπειγούσης καὶ ὀργανώσεως τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς εἰς τὰς πληγείσας περιοχάς.

Τέλος δὲ τὸ μέγα καὶ δυσχερὲς πρόβλημα τῆς ὁριστικῆς στεγάσεως.

Πρόβλημα πρωτίστως οἰκονομικόν. Δὲν εἶναι εὔκολος ἡ ἀποκατάστασις καταστροφῶν τοιαύτης ἐκτάσεως.

Αὐτὰ ποὺ κατέστρεψαν οἱ σεισμοὶ καὶ ἡ πυρκαϊὰ ὑπῆρξαν δημιούργημα ὁλοκλήρων αἰώνων.

Καὶ μαζὶ μὲ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα συμπλέκονται τόσα ἄλλα :

Θέματα ἀναδασμοῦ καὶ Πολεοδομικὰ τοιαῦτα.

Θέμα ἐπισπεύσεως τοῦ καθορισμοῦ τῶν δικαιούχων ἀρωγῆς.

Θέματα μετακινήσεως ὁλοκλήρων οἰκισμῶν, αἱ δὲ ἐντεῦθεν δυσχέρειαι δὲν ὑπῆρξαν μικραί. Ἔπειτα τὸ θέμα τῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας τόσον εἰς τὰς πόλεις, ὅσον καὶ εἰς τὴν ὕπαιθρον, ἔργων ὑδρεύσεως καὶ ἀποχετεύσεως, καὶ ἔργων λιμενικῶν πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν καταστροφῶν καὶ βελτίωσιν τῶν ὑπαρχουσῶν λι-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα

ΒΟΡΕΙΩΣ ΤΩΝ ΒΟΡΝΕΟ

ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΗ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΜΕ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΗΣ ΕΡΥΘΡΑΣ ΚΙΝΑΣ

Πιστεύεται ὅτι κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐβυθίσθη.—Οἱ ἐπιβάται του μετέβαινον εἰς τὴν Ἰνδονησίας

ΚΑΙ Ο κ. ΤΣΟΥ ΕΝ ΛΑΪ ;

ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗ. Ἰνδικὸν ἐπιβατικὸν ἀεροπλάνον, τὸ ὁποῖον μετέφερε μέλη τῆς κομμουνιστικῆς Κινεζικῆς ἀντιπροσωπείας ἡ ὁποία θὰ μετεῖχε τῆς συνερχομένης τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς Ἰνδονησίαν διασκέψεως 29 Ἀσιατικῶν καὶ Ἀφρικανικῶν χωρῶν κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν βορείως τῆς νήσου Βόρνεο καὶ δὲν ὑπάρχει καὶ ἡ ἐλαχίστη ἐλπὶς ὅτι διεσώθη ἔστω καὶ ἕνας ἐκ τῶν ἐπιβατῶν του. Τοῦ ἀεροπλάνου, πλὴν τοῦ πληρώματος, ἐπέβαινον ἐπίσης δύο Πολωνοὶ δημοσιογράφοι καὶ εἰς ὑπήκοος τοῦ Βιετνάμ. Τῆς ἐν λόγῳ ἀντιπροσωπείας θὰ ἡγεῖτο ὁ Κινέζος πρωθυπουργὸς κ. Τσοῦ Ἐν Λάϊ, ἀλλὰ θεωρεῖται ἀπίθανον οὗτος νὰ ἐπέβαινε τοῦ ἐξαφανισθέντος ἀεροπλάνου. Πλοῖα καὶ ἀεροπλάνα διεξάγουν συντόνους ἐρεύνας.

ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΠΕΡΙ "ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ,,

Ο κ. ΣΟΦ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΗΓΓΕΙΛΕ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΙΝ ΝΕΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΝ ΟΤΙ ΑΔΡΑΝΟΥΣΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙ ΤΟΝ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑΝ

"ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ,, ΩΝΟΜΑΣΘΗ ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΟΜΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ κ. Βενιζέλος ὕψωσε χθὲς τὴν σημαίαν τῆς Ἑνώσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὡς εἶπε θὰ ἡγηθῇ τοῦ ἀγῶνος διὰ τὴν «ἀπολύτρωσιν τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸν βρόγχον τοῦ Συναγερμοῦ», προσεκάλεσε δὲ τὰ Ἐθνικόφρονα στοιχεῖα ἀπὸ ὅλα τὰ πολιτικά στρατόπεδα ὅπως τὸν συνδράμουν εἰς τὴν «Ἐθνικήν» του αὐτὴν προσπάθειαν.

Ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλῶν εἶπεν ὅτι εἶχε διαγνώσει ἀπὸ μακροῦ ὅτι ἡ πολιτικὴ ἐκπροσώπησις καὶ ἡ πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου νοθεύεται καὶ παραλύει ἀπὸ τὸν διασκορπισμὸν τῶν δυνάμεων εἰς πολλὰ κόμματα καὶ ὁμάδας, ὁ πραγματικὸς σκοπὸς τῶν ὁποίων εἶναι ἡ ἱκανοποίησις προσωπικῶν φιλοδοξιῶν.

Τὸ αἴτημα τῆς ἑνώσεως, προσέθεσεν, ἔγινε ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς βαθυτάτη πεποίθησίς μου καὶ ἀμέσως μετὰ τὰς ἐκλογὰς ἐπρότεινα εἰς τὸν ἀείμνηστον Πλαστήραν τὴν συγχώνευσιν τῶν δύο κομμάτων, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ χειρονομία μου ἐκείνη θὰ διηυκόλυνε τὴν πραγματοποίησιν τῆς ἑνώσεως. Ἀτυχῶς ὅμως, ἡ θυσία αὕτη ἀπεδείχθη ματαία.

Ἐνώπιον τῆς χαώδους αὐτῆς καταστάσεως ἔλαβον τὴν πρωτοβουλίαν νὰ προτείνω εἰς τὰ κόμματα τῆς ἐθνικόφρονος ἀντιπολιτεύσεως τὴν ἕνωσιν αὐτῶν ἐπὶ συγκεκριμένου σχεδίου. Μοῦ ἐπροτάθη τότε ὅτι ἦτο προτιμοτέρα μία ἁπλῆ σύμπραξις εἰς τὴν ὁποίαν ἕκαστον κόμμα θὰ διετήρει τὴν αὐτοτέλειάν του. Σήμερον ἔχουν παρέλθη 4 μῆνες, ἀφ' ὅτου ἔκαμον τὴν πρότασιν καὶ ὄχι μόνον δὲν ἔγινε οὔτε ἕνα βῆμα πρὸς τὴν ἕνωσιν, ὑπὸ οἱανδήποτε μορφήν, ἀλλὰ καὶ νέαι κατατμήσεις τῶν κομμάτων ἐσημειώθησαν καὶ ἀντιδράσεις τῆς ἀδρανείας τῆς ἡγεσίας.

»Ὅλοι πλέον ἔχουν ἀντιληφθῆ ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις αὗται δὲν πρόκειται νὰ καταλήξουν διότι προσκρούουν εἰς προσωπικὰς φιλοδοξίας. Ἡ ἔνοχος αὕτη ἀδράνεια ἐπιρρίπτει ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην τῆς τεχνητῆς διατηρήσεως ἐν ζωῇ τοῦ Συναγερμοῦ.

»Αἱ βασικαὶ πολιτικαὶ κατευθύνσεις τῆς «Φιλελευθέρας Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» θὰ εἶναι ἐκεῖναι ποὺ περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἀρχικὴν πρότασίν μου τὴν δημοσιευθεῖσαν τὴν 23ην Δεκεμβρίου, θὰ ἐκ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

ΜΕΓΑΛΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

'ΚΥΡΙΕ, Η ΕΝ ΠΟΛΛΑΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ....,

Τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ ὄνομα τῆς Κασσιανῆς εἶναι πασίγνωστον εἰς πᾶσαν ἡλικίαν καὶ εἰς πᾶσαν κατηγορίαν ἀνθρώπων ἀμορφώτων καὶ μορφωμένων ἀπὸ τὸ πολυθρύλητον τροπάριον τῆς «Ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή...» τὸ ὁποῖον μὲ ὅλας τὰς παραλλαγάς του ἀποδίδει ἡ Βυζαντινὴ τῆς Ἐκκλησίας μουσική.

Ἡ Κασσιανὴ μὴ εὐμοιρήσασα νὰ γίνῃ βασίλισσα τοῦ ἀκτινοβολοῦντος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην θρόνου τοῦ Βυζαντίου λόγῳ τῆς ἰδιοτυπίας καὶ ἰδιοτροπίας τοῦ βασιλέως Θεοφίλου ἀκμάσαντος ἀπὸ τοῦ 829-842, ἀπεσύρθη ἀπὸ τὸν μάταιον τοῦτον κόσμον καὶ ἀφιερώθη εἰς τὸν τότε ἀκμάζοντα μοναχικὸν βίον παραδοθεῖσα ἐξ' ὁλοκλήρου εἰς τὴν ποίησιν.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ της λογοτεχνία καὶ ποίησις ἀποδεικνύουν τὰ ὑπέροχα φυσικὰ καὶ ψυχικὰ χαρίσματά της καὶ τὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ἀνεπτυγμένου πνεύματός της εἰς ὅλους τοὺς ὕμνους της, ὅλως ὅμως ἰδιαιτέρως εἰς τὸ πνευματῶδες τροπάριόν της «Ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή» τὸ ὁποῖον, μετά τόσης μελωδίας ψάλλεται ἀπόψε εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου. Ὁ ὕμνος οὗτος ἔχει τὰς ρίζας του εἰς τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ.

Ἡ ἄγνωστος ἁμαρτωλὸς γυνὴ ἀναλαβοῦσα τάξιν μυροφόρου ἀλείφει τὰ ἄχραντα πόδια τοῦ Ἰησοῦ μὲ μῦρα κλαίουσα καὶ θρηνοῦσα καὶ σπογγίζει αὐτὰ μὲ τοὺς βοστρύχους τῆς κεφαλῆς της. Ὁ θεάν θρωπος παρέχει τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν της πρὸς κατάπληξιν ὅλων τῶν συνδαιτημόνων Φαρισαίων τοῦ ἀριστοκρατικοῦ ἐκείνου δείπνου.

Ἐντεῦθεν ὁρμωμένη ἡ ἐμπνευσμένη ποιήτρια συνθέτει τὸν ὑπέροχον ὕμνον της, ὅλως ἐλευθέρως.

Ἡ πλουσία φιλολογική της μόρφωσις ἐκλέγει ἀπὸ τὸ ἀθάνατον λεξιλόγιον, τὸ ἑλληνικόν, τὰς ὡραιοτέρας τῶν λέξεων καὶ προβαίνει εἰς τὴν πλοκὴν καὶ τὴν σύνθεσιν τοῦ ἐξαισίου ὕμνου της, ὅλως κατ' ἰδίαν ἐμπνευσιν.

Προσδίδουν ὅμως μεγίστην γοητείαν εἰς τὸν ὕμνον τοῦτον αἱ ὡραῖαι εἰκόνες καὶ αἱ θαυμάσιαι παρομοιώσεις, αἱ ὁποῖαι διαπιστοῦν τὸ σπινθηροβόλον πνεῦμα τῆς ἐξαιρετικῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ποιητρίας μας.

Τὴν ἁμαρτίαν τῆς σαρκὸς καὶ ἰδίως τὸ αἰσχος τῆς ἀκολασίας, παρομοιάζει μὲ σκοτεινὴν καὶ ἀσέληνον νύκτα. Τὴν παντοδυναμίαν καὶ τὴν πανσοφίαν τοῦ Θεοῦ ζωηρῶς ἐξεικονίζει μὲ τὰς νεφέλας, αἱ ὁποῖαι προέρχονται ἀπὸ τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων χρησίμων διὰ τὴν βλάστησιν τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων.

Μὲ πτῆσιν, ὄντως θείαν, ἀναπολεῖ τὸν ἐπίγειον Παράδεισον, εἰς τὸν ὁποῖον ἡμάρτησεν ἡ Εὔα, ἀλλὰ παραλλήλως ἐμφανίζει τὸν ὠκεανὸν τῆς θείας εὐσπλαχνίας, ἡ ὁποία σώζει τὸν ἁμαρτήσαντα ἄνθρωπον. Τὰ πόδια εἰς τὸν Παράδεισον ἦσαν τοῦ Θεοῦ. Ἀλλὰ μήπως καὶ τὰ πόδια, τὰ ὁποῖα μυρώνει ἡ ἁμαρτωλὴ δὲν εἶνε τοῦ Θεοῦ;

Οὕτω διατρανοῦται ἡ θεότης τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸ πνεῦμα τῆς συμπαθείας πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας, εἰλικρινῶς ὅμως μετανοοῦντας. Ὁποία πράγματι εὐστροφία πνεύματος, ἀλλὰ καὶ ὁποῖον βαθὺ χριστιανικὸν νόημα!

Ἡ κυριαρχοῦσα ἰδέα εἰς τὸ πνευματῶδες τοῦτο τροπάριον εἶναι τὸ ἀπροσμέτρητον πέλαγος τῆς θείας ἀγάπης, τὸ ὁποῖον ὡλοκληρώθη εἰς τὴν θυσίαν τοῦ φρικτοῦ Γολγοθᾶ πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἁμαρτήσαντος ἀνθρώπου: «ὁ κλίνας τοὺς Οὐρανοὺς τῇ ἀφάτῳ Σου κενώσει».

Αἱ ἀλλεπάλληλοι αὗται εἰκόνες εἰλημμέναι εἴτε ἀπὸ τὴν φύσιν, εἴτε ἀπὸ τὴν Ἁγίαν Γραφὴν δίδουν ἀνωτέραν πνοὴν καὶ ζωὴν εἰς τὸν ὕμνον, ὥστε οὗτος μὲν νὰ καθίσταται ἀθάνατος, ἡ δὲ Κασσιανὴ πάνυ ὀρθῶς νὰ καταλέγεται εἰς τὰς ἀριστεῖς ὑμνογράφους τῆς Ἡμετέρας Ἐκκλησίας.

Ἡ Βυζαντινὴ μουσικὴ μὲ τὰς ὡραίας ἐναλλαγὰς καὶ μεταπτώσεις της θὰ δονήσῃ καὶ θὰ κατανύξῃ ἀπόψε τὰς καρδίας τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν καὶ θὰ τὰς ἀναβιβάσῃ, ἔστω καὶ στιγμὰς τινάς, πρὸς Οὐρανὸν ἀπὸ τὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ φιληδόνου καὶ ὑλιστικοῦ καὶ ματαίου τούτου κόσμου.

Ἡ ὑπέροχος λογοτεχνία τῆς Ἐκκλησίας μας διατυμπανίζει καὶ διασαλπίζει τὰ Παύλια λόγια ὅτι «ἐν Οὐρανοῖς ὑπάρχει τὸ πολίτευμα ἡμῶν, καὶ ὅτι τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν».

Εἰς τὴν σφαῖραν αὐτὴν τὴν ἐμπνεομένην, τὴν θείαν μυσταγωγίαν ἀνήκει καὶ ἡ λογοτεχνία καὶ ὑμνογραφία τῆς πολυθρυλήτου καὶ ἀθανάτου ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ στερεώματι Κασσιανῆς.

Τὸ ἑσπέρας εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου, ἂς ἐντρυφήσωμεν καὶ ἂς ἀπολαύσωμεν τὸν ὕμνον τοῦτον.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ
καθηγητὴς

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ "ΦΑΡΜΑΚΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΚΙΝΟΥ,,

ΑΠΗΛΛΑΓΗ Ο ΠΟΤΟΠΟΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΤΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Αἱ καταθέσεις τοῦ προέδρου τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου καὶ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Μυσιρλόγλου καὶ Ἀστεριάδη.—Πολλοὶ νεκραναστηθέντες καρκινοπαθεῖς μάρτυρες

Ο κ. ΜΥΣΙΡΛΟΓΛΟΥ ΤΟΝΙΖΕΙ ΟΤΙ ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΟΝ ΕΙΝΑΙ ΑΚΙΝΔΥΝΟΝ

Ο ΠΟΤΟΠΟΙΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΤΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Τὴν 11 π. μ. χθὲς ἤρχισεν εἰς τὸ πλημμελειοδικεῖον ἡ δίκη τοῦ ποτοποιοῦ κ. Γ. Γεωργιάδη.

Ἰσχυραὶ δυνάμεις χωροφυλακῆς ἐφρούρουν τὸν χῶρον τοῦ πρωτοδικείου ὅστις εἶχε κατακλυσθῇ ἀπὸ χιλιάδας λαοῦ.

Ὁ κ. Γεωργιάδης ἐμηνύθη ὑπὸ τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου ἐπὶ διαθέσει φαρμάκου ἐπικινδύνου εἰς τὴν δημοσίαν ὑγείαν καὶ ἀντιποιήσει ἔργων ἰατροῦ.

Ἐν ἀρχῇ ἡ ὑπεράσπισις ἐπρότεινεν ὅπως ἡ γνωστὴ ἔκθεσις τοῦ κ. Ἠλιάκη, ἥτις ἀναφέρεται εἰς τὸ φάρμακον καὶ λέγει ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνον, μὴ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον δικαστικῆς ἐρεύνης, διότι ὁ καθηγητὴς κ. Ἠλιάκης εἰς τὸ ἐργαστήριόν του στερεῖται τῶν ἀπαραιτήτων μέσων καὶ χρησιμοποιεῖ μεθόδους τοῦ 1880.

Ἐξετάζεται εἶτα ὁ πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου ὅστις λέγει ὅτι ὁ Ἰατρικὸς Σύλλογος καταδικάζει τὸν τρόπον διαθέσεως τοῦ φαρμάκου διότι τοῦτο δὲν εἶναι ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου.

Κατόπιν ἐξετάζεται ὁ ἰατρὸς καὶ βουλευτὴς κ. Ἀστεριάδης ὅστις ἀναφέρεται εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἀσθενοῦς Τσαπάρα, ἥτις ἀπεβίωσεν.

Ὁ μάρτυς εἶπεν ὅτι ἡ ἀσθενής, ἐν ἀγνοίᾳ του, ἔλαβε τὸ φάρμακον, ὅτι μετὰ τὴν χρῆσιν του ἐσταμάτησαν οἱ πόνοι ἀλλὰ ἐνεφανίσθησαν διαρροϊκαὶ κενώσεις. Τὸ φάρμακον, καταλήγει, οὐδεμίαν βελτίωσιν ἐπιφέρει εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς νόσου, σταματᾷ ὅμως τοὺς πόνους, ἐκφράζει δὲ τὴν γνώμην ὅτι τὸ φάρμακον δύναται νὰ χορηγῆται ὡς ἀναλγητικὸν εἰς τοὺς καταδικασμένους καρκινοπαθεῖς. Ἡ χορήγησις ὅμως τούτου ὡς θεραπευτικοῦ εἰς ἀσθενεῖς εὑρισκομένους εἰς τὸ ἀρχικὸν στάδιον, θὰ ἀπετέλει κοινωνικὸν ἔγκλημα.

Ἐξετάζεται εἶτα ὁ καθηγητὴς Μισιρλόγλου, ὅστις λέγει ὅτι ἐκ τῆς παρακολουθήσεως

Συνέχεια εἰς τὴν 4ην Σελίδα)

ΕΥΟΙΩΝΟΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΝ ΜΑΣ

ΕΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ 1955 ΘΑ ΕΠΙΣΚΕΦΘΟΥΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Θ' ΑΝΑΤΕΘΗ ΕΙΣ ΙΔΙΩΤΑΣ Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΚΔΡΟΜΩΝ

Ἐξ ἐγκύρων πηγῶν πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ τουριστικὴ κίνησις, ἡ ὁποία θὰ παρατηρηθῇ ἐντὸς τοῦ 1955 εἰς διαφόρους Μεσογειακὰς χώρας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ Ἑλλάς, θὰ εἶναι σημαντικωτάτη. Ἔνδειξιν πρὸς τοῦτο ἀποτελεῖ κυρίως τὸ γεχονὸς ὅτι ἀπὸ ἡμερῶν εἰς ὅλα τὰ μεγάλα διεθνῆ πρακτορεῖα ἀτμοπλοΐκῶν καὶ ἀεροπορικῶν γραμμῶν παρατηρεῖται ζωηρὰ ζήτησις εἰσιτηρίων ὑπὸ διαφόρων ἐκδρομικῶν, φυσιολατρικῶν, ἀρχαιολογικῶν κ.λ.π. ὀργανώσεων. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ἐντὸς τοῦ 1955 ὑπολογίζεται ὅτι ἓν ἑκατομμύριον καὶ πλέον Ἀμερικανοὶ τουρίσται θὰ ἐπισκεφθοῦν διαφόρους μεσογειακὰς ἀκτάς, μὲ προτίμησιν τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἑλλάδα. Οἱ τουρίσται οὗτοι εἶναι κυρίως ἀγρόται, φίλαθλοι, φιλόμουσοι κ.λ.π. Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτόν, δὲν περιλαμβάνονται οἱ περιηγηταί, οἱ ὁποῖοι ταξειδεύουν κυρίως καθ' ὁμάδας ὑπὸ τὴν αἰγίδα διαφόρων τουριστικῶν γραφείων καὶ ὀργανώσεων.

Ζωηροτέρα προβλέπεται ἡ τουριστικὴ κίνησις εἰς Ἰταλίαν, ἡ ὁποία ἤδη συγκεντρώνει τοὺς περισσοτέρους ξένους ἐξ ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν χωρῶν. Ὑπολογίζεται ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν περιηγητῶν, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐ